

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Argumentum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-770)

L. ANNÆI SENECÆ

* P H O E N I S S Æ,

QUÆ VULGO

† T H E B A I S.

DRAMATIS PERSONÆ.

OEDIPUS. ANTIGONE. NUNCIUS.
JOCASTA. POLYNICES.

ARGUMENTUM.

Oedipus, sibi oculi ubi scelus suum (de quo vide argumentum Oedipi) agnovisset erutus, in exilium spontaneum profectus amolitur a se filiam Antigone. qua patri vitales auras petta so ducem se via offert, utque mortis cupidinem deponat, multo

* *Phœnissæ,*] Mira libelli hujus fortuna fuit, & vices sane quam notabiles. Nam ut subito deliciis & gratia summi viri frequentibus punctis in cœlum abiit, ita post paullo non levioribus sententiis pene ad inferos dejectus est. Iam longinqua vetustas ævi barbariesque superiorum temporum quum hoc omne tragicædiarum corpus miserum habuerit, hanc præcæteris unam prorsus exempla fecit, ut cum Comico loquar : detracti & expuncti chori, quasi fuissent nulli : super hos magna pars intercepta : ne nomen quidem relictum : quod restat, passim foedis vulneribus ita deformatum, ut etiam, quod aliquando integrum fuit, infame ac minus desideratum reddiderit. Nescio quis poematis laceri, instar Deiphobi, nullo titulo, miserus, quum Oedipum & par Thebanum in eo agnosceret, de P. Papinii Stacii opere, *Thebaidem* profcriptit. Quem errorem verus auctor, qui tamen hæctenus nihil peccarat, magna mercede expiavit. Ipse dixerat *Phœnissæ*, Euripidem imitatus. nam hanc solam inscriptionem horum fragmentorum novit aureus ille codex Florentinus, eamque & in fronte voluminis, ubi omnes promittuntur tragicædiæ, & in fronte ac fine hujus ipsius, denique in summis om-

nibus paginis, quibus continetur, præfert. Ut autem à Troadum choro *Troades*, à Trachiniarum choro Sophoclis *Trachiniae*, sic à choro Phœnissarum appellavisse nostrum *Phœnissæ*, hoc quoque Euripidis imitatione, valde credibile ac mihi penitus persuasum est. *Gronovius.*

† *Thebais.*] Hæc fabula Senecæ, omnium, quæ à magno illo viro & (a usum dicere) Philosopho scriptæ ad nos pervenerunt, longè excellentissima, & cum Oedipo ejusdem quasi gemina : imo cultu & nitore, si principem criticum audimus, Græcæ fabulas superat. *Q. Septimius Florens.* Thebaidem tragicædiam olim Latine Attius scripsit. Heroicis versibus Græcè Thebaides scripserunt Antimachus & Menelaus *Ægeus* ; quorum imitatoreni fuisse Statium Papinium suspicor : sane Antimacho non est dissimilis, utriusque enim tumor reprehenditur. Ponticus etiam, testibus Ovidio ac Propertio, hoc argumentum tractavit. hæc tragicædia noster multa ex Euripidis Phœnissis accepit. *Delvius.* Hæc fabula est perpetuum canticum, nullis diverbiis interruptum. Est autem totum scholasticum drama, declamatoricè characterè. Multa putida sunt & affectata. *Scal.*

multis precibus orat, tandem exorat. Cujus interea filios. Eteoclem & Polynicem, violato regnandi per vices fœdere, impia moventes arma, incassum laborat mater Iocasta in gratiam reducere. Desunt mutila huic tragœdiæ cœtera.

ACTUS PRIMUS.

OEDIPUS. ANTIGONE.

Oedipum ab instituta morte revocat persuadetque filia Antigone dux patris cæci.

Oedip. **C**œci parentis regimen, ac fessum unicum Patris levamen, gnata, quam tanti est mihi

Genuisse vel sic; desere infaustum patrem.

In recta quid deslectis errantem gradum?

Permitte labi. melius inveniam viam

Quam quæro solus, quæ me ab hac vita extrahat,

Et hoc nefandi capitis aspectu levet

Cœlum atque terras: quantulum hac egi manu?

Non video noxæ conscium nostræ diem:

Sed videor. hinc jam solve inhærentem manum,

Et patere cœcum, qua volet, ferri pedem.

Ibo, ibo, qua prærupta protendit juga

Meus Cithæron: qua peragrato celer

Per saxa monte jacuit Actæon, suis,

NOVA

Verf. 1. Ac fessum unicum Patris levamen,] Quam pulcre cæcus parens & fessus pater, quasi diversi essent, in tanta vicinia appellantur? Merito fassus est Florens Christianus hanc repetitionem sibi non placere. Aliis elegans videtur, & impingere in limine, quibus hæc culpata. Fruantur iudicio suo. Sed scripsit auctor: & fessum unicum Lateris levamen. Sic apud Sophoclem idem Oedipus ἐπι Κολωνῶν ad filiam: Εγείρουσ' ἢ παῖ, πάλαι εγγύει μὲν εἶδ' ἔτιον. Gronovius.

4. In recta quid deslectis] Hippol. 136. Ad recta deslecti. Idem. Errantem] Errare malentem. Farnabius.

7. Capitis aspectu] Herc. Fur. 1240.

Populos ut omnes impio ad aspectu fugem. Gronovius.

8. Quantulum] Quasi dicat, paululum vel nihil potius profeci me mea solum excæcando manu, & vitæ parcendo: nam quamvis diem sceleris mei conscium non videam, video ortam. Farnabius.

11. Cœcum,] Meum cæci. Idem.

13. Cithæron:] Mons prope Thebas sub meo quondam imperio, vel, in quo ego quam primum natus sum expositus eram. inf. verf. 203. Idem.

14. Actæon] Venator in cervum à Diana, quam nudam viderat, mutatus atque à canibus suis devoratus. Idem.

Nova pra
Silvanqu
Egit for
Vibrante
Vel qua
Zethi juv
Tauri fer
Vel qua
Inoa rupa
Novumq
Mersura
Fortuna
Est alius

16. Infirm
citas. Farna

17. Egit
Bacchæ filiu
pserunt. Idem
chico percit
suis erat filii

18. Vibra
fixum fereb
ta. Idem.
excludimus, t
nus. Gronov

19. Vel qu
& Phœniss.

20. Zethi
Zethi juven
lenissimum d
dunt nihil e
dum, ut non
sit mentiri
fuit, qui Di
igitur dabit
vencus? qu
rat. Et ita F
Gronovius.

22. Vel q
hunc versum
decimum,]
Vertice im
ceps] Delu
versum etro